

[Poul Thomsen.]

museer som muligt skal ansættes et sagkyndigt personale. Vi har ikke for mange stillinger til dem, der studerer kunsthistorie, og det vil være godt, om kunsthistoriens udøvere og elskere kan få stillinger ved museerne rundt om i landet; mennesker med denne uddannelse bør ikke koncentreres alene ved de københavnske museer, og denne lov vil være et værdifuldt incitament til, at efterhånden flere sagkyndige, kunstnerisk begavede mennesker får del i ledelsen af kunstmuseerne ude i landet.

Endelig synes jeg, det er udmærket, at man af rationelle grunde henlægger konserveringen til et fælles organ, således at den kommer ind under en håndværksmæssigt kyndig ledelse, at altså den kunstneriske bedømmelse, som skal finde sted ved konserveringen af kunstværkerne, kommer til at hvile på de rigtige hænder. Der er for mig ingen tvivl om, at det er billigere at have et fælles, skal vi kalde det værksted, fremfor at der hvert enkelt sted udøves en konserveringsgerning. Lad mig dog med det samme sige, at der vel må udvises en vis forsigtighed; det er vigtigt, at dette fælles konserveringsinstitut ikke administreres på en sådan måde, at det administrative apparat opæder pengene, at man med andre ord lader instituttet herinde betale af de penge, der stilles til rådighed, på en sådan måde, at for få kunstværker bliver tilgodeset, hvad konserveringsproblemet angår.

Mindre godt synes jeg det er, at de lokalhistoriske museer og kunstmuseerne skal deles så skarpt op administrativt. I de fleste tilfælde har man kunstmuseerne for sig og de lokalhistoriske museer for sig, og jeg giver det ærede medlem hr. Sinnbeck ret i, at der er en meget stor forskel på de lokalhistoriske museers hele opbygning og idé og kunstmuseernes hele opbygning og idé, men hvad det administrative angår, ville jeg være noget ængstelig for, at der skulle skabes et stort brud mellem kunstmuseerne og de lokalhistoriske museer. Det er ofte

sådan, at en leder af et lokalhistorisk museum også administrativt vil være en udmærket leder af et kunstmuseum; hvis man vil sige, at dette kan volde administrative vanskeligheder, henviser jeg til, at statsbudgettet regner med 100 konti af forskellig karakter, og at der oven i købet kan sættes nogle tal foran kontiene og nogle tal bagefter, så der er et utal af konti at tage af. Man vil udmærket inden for det administrative apparat kunne foretage en sådan opdeling, at man let ville kunne overskue det økonomiske ved på den ene side de lokalhistoriske museer og på den anden side kunstmuseerne. Jeg tror derfor, at det bliver en af de ting, vi skal tage op til overvejelse i det kommende udvalg, om man ikke her har foretaget en for skarp sondring.

Men efter at jeg har fremført disse meget velvillige bemærkninger om lovforslaget, vil jeg gerne sige, at jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Sinnbeck i hans betragtninger vedrørende det nævn, som skal nedsættes. Jeg er modstander af Tordenskjolds soldater. Vi ved jo, at i nævn af tilsvarende karakter er det de samme mennesker, der går igen, det er de samme embedsmænd, der går igen. Det er kulturministeriets embedsmænd og undervisningsministeriets embedsmænd, der går igen i en lang række udvalg. Sådan kan man fortsætte ministerium efter ministerium og pege på, hvor meget embedsmændene har at bestille i sådanne udvalg, hvor de gør et meget dygtigt arbejde, men samtidig får de faktisk næsten ikke tid til at passe det, som de helst skulle passe, arbejdet hjemme i ministeriet.

Dernæst er jeg modstander af et sådant museumsnævn, fordi jeg er modstander af konservatisme i dårlig betydning. Det skal ikke være sådan, at man prøver på at få et nævn, som vil komme til at bestå i sandsynligvis en temmelig lang årrække af de samme mennesker, til at øve en sådan indflydelse på vore kunstmuseer, at vi vil kunne se på tingene, at det og det stammer fra det museumsnævns tid, hvor netop den og den kunstrening blev fremmet. Jeg har lagt